

NOTA DIÀRIA

Es veu ben bé que a L'Avenç els treu de pollaguera la qüestió del joc. Aquella gent que parlava de moralitat a totes hores, es troba avui agafada de peus i mans i no pot justificar de cap manera el seu silenci i fins la complicitat dels seus elements, pagada a bon preu, amb tot aquest estat de crapulosa immoralitat que des de fa temps ve agotant la vida de Manresa.

Devant d'això L'Avenç, per a justificar-se, no mes troba un medi; el de embrutar a tothom amb el llot de la claveguera fluïda on s'agita i patuleja. I, creient-se que tot el món és... Suria, on s'hi pot posar càtedra de terapèutica malgrat tenir el cap de suro i el cor negat, s'erigeix en jutge de tothom, permetent-se el luxe de fer certes preguntes amb l'intent d'armar un llo de paraules insidioses que, si no logren acabar amb el vici que avui tot ho corromp, logrin quan menys, tal com L'Avenç preten, sombrejar la conducta de tots. Potser aixís es de l'única manera que L'Avenç pugui conservar, davant de alguns, la seva aureola de la primera comunió. Embrutant a tothom, per veure d'apareixer més net que'ls altres.

No hem de secundar els propòsits de L'Avenç. D'aquesta casa, mai ningú, absolutament ningú, ha intervingut en negocis del vici. Això queda pels elements que L'Avenç representa, alguns dels quals, després de passar-se mesos i mesos exercint de caixers dels fondos del joc, encara no es l'hora que han de donar comptes de la seva inversió.

Es veu clarament lo que L'Avenç persegueix amb aquesta campanya, en la qual actua de portaveu dels centres de vici sense escrúpols de cap mena. Conservar, justificant-lo, aquest estat d'immoralitat, perquè sols aixís pot anar tirant la situació; heus aquí el propòsit de la gent de L'Avenç.

Per això no tenien necessitat de llençar-se a una campanya insidiosa en contra nostre. Així, a la chita callando fins li haguera sigut més fàcil a l'infelís doctor de Suria, substituir les 36 endoles setmanals que, com a inspector de Higiene percibia, i quin càrrec li han pres de les mans malgrat la seva resistència, amb una subvenció de alguna casa de joc de les que, amb tant ardit defensa la gent de L'Avenç.

Nosaltres, en aquesta qüestió no temem cap interrogatori. Podem anar amb el cap alt; que encara no hem pagat mai farina amb els fondos del joc, ni hem arrossegat els càrrecs que els electors ens han conferit pels antres del vici.

Això sí, per a sotmetre'ns a les preguntes d'altri, hem de sapiguer amb què tractem. Hem sapiguer (i això sí que'ns ho ha de contestar categòricament L'Avenç) si els que volen interrogar-nos es fan responsables de l'estat d'immoralitat a que ha arribat actualment Manresa; el punt fins on arriba la representació de les cases de joc que sembla tenen empenyo en atribuir-se, i el preu que pot haver-se fixat per la calurosa defensa d'aquests establiments.

Perquè avui, segons frase cèlebre, tot es justifica cobrant.

Quan L'Avenç aclareixi aquests tres punts categòricament, sense insidies ni subterfugis de cap mena i es podrà discutir lo que vulguin. Mentres no és busqui res més que enmaranyar una qüestió prenent tacar a tothom, sense citar fets ni noms concrets i confonent càrrecs, escudant-se per a formular acusacions, en l'anònim covart, ningú podrà donar gust al confrare seguint-lo pels viaranyes de la difamació i l'escàndol, que en el deliri de la seva desesperació ha emprés ara últimament.

PASSAVOLANT

Els neuròpates

Juguen de nou a nou onsevilla. Boten les cartes sobre les taules, verdes com els ulls de l'esfinx que faden i els trucs ressonen en l'èccos d'un silenci anorreador.

Per cada jugada, cau en un imbornal el «tant per cent».

Tots sembla que per aqueix «tant per cent» vetllen, no se'n descuiden mai.

Acaven; s'esveren, no perquè han jugat de nou a nou, sino perquè ningú guanya.

—Com potser? criden mostrant els cabals.

Han fet operacions de giro, de fiançes, de intimitat.

—Tú guanyes! —No! —Ets tú! —Tampoc.

Efectivament no es veu la suma del capital.

L'egoisme impera; vol guanyar tothom i en el perdre tots se revolta.

No es permet l'enriquir-se injustament?

Es il·lícit l'apropiar-se lo dels altres!

L'imbornal dels «tants per cents» overt i mai cansat d'engolir, guarda la riquesa.

En contra els principis certs que clamen els jugadors, guarda lícitament els tresors perquè ells, els hi tiren.

BOSCH.

Del govern català

“L'obra realitzada”

Agricultura

L'acció agrària de la Mancomunitat ha estat així mateix extensa. L'ensenyança, l'organització industrial i comercial; conferències i cursos pràctics agrícoles, etc. i especialment l'Escola Superior d'Agricultura, fundació que ha creat enginyers agrícoles d'una capacitat tècnica reconeguda, mercès a l'explèndit laboratori agrícola instal·lat; conferències agrícoles, camps experimentals per a portar les seves ensenyances a la pràctica, cellers moderníssims, organització industrial i comercial de l'agricultura, les seccions tècniques i especialitzades, són altres tants aspectes d'aquesta labor immensa que es realitza.

Telefons i ferrocarrils secundaris

Un dels serveis que amb més compte ha creat la Mancomunitat de Catalunya és, sens dubte, la xarxa telefònica.

El volum «L'obra realitzada», detalla l'extesa de línies, la construcció de centrals, etc. La brevetat necessària de aquestes quartelles sols ens permet per a donar-ne una idea lleugeríssima, condensar unes xifres de tot allò. El total de cables telefònics extesos, suma 5.000 kilòmetres 200 metres. Les estacions i centrals instal·lades, urbanes i interurbanes sumen 217.

Quant als ferrocarrils secundaris, únicament ha pogut senyalar-se'n el primer concurs, que es tancarà el primer d'octubre de l'any que som.

L'oficina tècnica de ferrocarrils, creada a l'efecte, ha pogut experimentar suficientment els ferrocarrils de Tarragona a Cervera; de Cervera a Pons; de Pons a Balaguer de Pons a Lleida; com hom pot observar, la província més favorecida és la de Lleida, abandonada de tal manera per l'Estat, que més sembla un terreny inexplorat del Centre d'Àfrica que un tros d'Europa. Es un projecte que d'ésser realitzat,—com no hi cap dubte que hom el realitzarà,—ha de contribuir amb gran manera al crèdit de la Mancomunitat com a element governant d'un poble.

Carreteres i camins

Es una tasca immensa la realitzada per la Mancomunitat en aquest sentit. Una obra tan enorme i a l'ensens tan complexa que sens l'ajut d'uns gràfics demostratius és cosa difícil donar-ne una idea exacte. Actualment,—en cinc anys,—ha construït 97 kilòmetres de carreteres, que importen 920.000 pessetes.

Té en construcció setanta obres amb 270 kilòmetres, important 5.048.300 pessetes. Projectes aprovats, subhastats o en període de subhasta, 34 obres en 138 kilòmetres pressupostades en 2.591.400 pessetes. I estudiades 66 obres amb 130 kilòmetres de carreteres i camins. Hi ha en aquestes carreteres, 44 ponts construïts ja, demés d'altres en construcció o projecte aprovat.

En pro de l'Orfeó Manresà

VI INDIGNACIO

He esdevingut sincerament indignat i gairebé he sentit defallences en la meua obra de campanya en pro de l'Orfeó Manresà.

Ara veieu quin efecte han de fer-me els comentaris sobre alguns humils articles publicats. Fa breus dies varen presentar-me un senyor, de qui ni servo el nom en la memoria, i, tal volta volguent-me afalagar un poc, va dirigir-me elogis que m'han produït indignació: «Ah! vos sou En Perarnau! cèlebre vostra coneixença! Oh! escribiu molt bé! són llegits amb fruïció vostres articles!» En veritat vos dic que no pogué contenir-me i li respongué asprement: «Es aquest l'únic efecte que produeixen els meus articles? Creieu que són escrits per a captar-me una enutjosa vanalitat? Teniu gosadia de lloar-los i segurament us manca el desprendiment de creure el seu contingut.»

Des d'aquell dia he persistit en la preocupació de que predicava en el desert, però en un desert més trist i més vast que el del Evangelista, car a ell les plantes i els animals paraven ment a la paraula viva i es deixaven portar per la correntia vivificadora i li eren humils creients, i en el decert vastíssim de l'esperit la ruentor dels sorolls disol la gota d'aigua sens que n'esdevinguin més fresquívols.

Son en un error vegonyant els que creguessin que escric per a lluir les meves petites facultats. Si alguna cosa he sapigut dir-vos bellament, és la fe que jo tinc en la cançó redemptora que me l'ha portada als llavis com una flor, i al donar-nos-la a flairar no ha sigut pas per l'estupit orgull d'ésser ne posseïdor, no; ha sigut per a enervorir aquesta fe esmortida que alguns porten a dins; ha sigut per a comanar-vos una espurna d'aquesta foguerada que jo sento; ha sigut per aquest amor que jo tinc a tot lo que sigui catalanitat; i per ço m'indigna que a un hom se'l elogi i no es posi en pràctica lo que ha dit; i per ço tinc la preocupació de que tal volta prediqui en un vastíssim desert espiritual.

Salvador Perarnau.

Manresa, i juliol de 1919.

D'interés per als viticultors

Exportació de vins a França

Per decret del mes actual el Govern francès ha autoritzat la lliure importació dels nostres vins per via marítima,

amb destinació dels ports de l'Atlàntic, de la Mànega i del Nord.

S'exceptuen les misteles, els vins de licor i d'imitació, els vins de panses i restants begudes no nomenades en la relació que acompanya l'esmentat decret.

La importància de la disposició dictada pel Govern de la nació veïna, serà, sens dubte, extraordinària per a la viticultura nostra.

Manifestacions d'En Cambó

Madrid, 26.

El senyor Cambó, en la reunió celebrada pels caps de les minories sol·licita una ampliació de crèdit per a destinar-los a la intensificació d'obres públiques i a l'execució del traçat dels ferrocarrils transpirenencs.

Davant d'un grup de periodistes responent a preguntes d'aquests, declarava el senyor Cambó que ell no s'havia oposat a l'aplicació de la reforma de les plantilles d'Hisenda. El que jo vaig declarar—deia—en la reunió d'ahir fou que considerava el Decret publicat pel senyor La Cierva contra llei, i que si es realitzava aquesta reforma fragmentàriament, en alguns ministeris es podia donar lloc a un nou 21 de març, perquè amb justícia es considerarien preterits els funcionaris que no figuressin en aquesta reforma.

Gestions dels diputats regionalistes

Madrid, 26.

Els diputats regionalistes per Barcelona senyors Cambó, Morera i Galícia i Rahola, han visitat, a darrera hora de la tarda, al Congrés, el senyor president del Consell per a parlar-li de la situació en què es troben alguns amics seus, els quals per exterioritzar llurs idees polítiques han estat perseguits, detinguts i empresonats i molts centres catalans clausurats.

El senyor Sánchez de Toca ha pres nota de la petició formulada pel diputats regionalistes.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sants de demà:

Sants Cugat, i Pantaleó, mrs., Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. filles i patrones de Mataró i eta. Natalia, mr.

Dilluns

Sants Aacaci, mr., Nasser i Cels, mrs., Victor, mr. i Ignocenci I, p. i Beltran.

Cort de Maria de demà

A Ntra Sra. de la Soletat, a la Seu, o Sant Francisco.

Dilluns

A Ntra. Sra. de la Divina Providencia, a Sant Miquel.

Quaranta hores de demà A l'Església de Sant Ignasi.

Dilluns

A l'Església de PP. Caputxins.

Hores d'exposició

Al matí, de les set a dos quarts de deu i a la tarda de les sis a les nou.

Iglesia dels PP. Caputxins

Festa de l'Arziconfraria

Matí a les 9, Missa de Comunió general.

L'acta del diputat a Corts pel Districte de Manresa don Antoni Arderiu i Pascual, fou aprovada en la sessió del Congrés d'abans d'ahir per unanimitat i sense la més petita protesta

Com era de preveure, el Congrés ha aprovat l'acta del districte de Manresa. A nosaltres, la notícia no ens ha vingut de nou, si bé esperavem que, davant de les insistent campanyes de «La Reforma», assegurant que el nostre caríssim amic senyor Arderiu no fora proclamat diputat, quant menys una veu, per modesta que fos, s'alçaria en el Congrés per a oposar-se a dita proclamació.

No ha sigut així. Els republicans anti-clericals de «La Reforma» no han pogut trobar un sol diputat que volgués recollir les tonteries de la compra de vots i de l'acta de l'Estany. Ha sigut tot inútil. En Fius, En Trulls amb tot el seu maurisme d'última hora, l'Arola i demés conspicus de la causa de la llibertat i de la república, suposem hauran fet tot l'humanament possible per a trobar un diputat que'ls salvés del ridicle de deixar aprovar per unanimitat i sense protesta una acta que, segons ells i els seus diaris, no devia ni podia aprovar-se. Tot ha estat envades: per tot arreu els han fet el sord.

Abans d'anar en el Tribunal Suprem feren el ridicle. El representant d'En Pinilla, en lloc d'apuntar proves, es limità a repetir quatre vulgaritats; enlloc d'aportar proves a la llum del dia, es limità a demanar al Suprem es procurés un informe reservat i secret del jutjat d'Instrucció. I el Tribunal Suprem dictamina favorablement l'acta, aprovació ratificada ara pel Congrés.

Nosaltres aconsellem als de «La Reforma» que callin, que facin veure que no s'han enterat de l'aprovació de l'acta, doncs d'altra manera, quan assegurin alguna cosa, tothom creurà que ha de passar al revés. Mentrestant i oferint donar a conèixer als llegidors, l'impugnació i la brillantíssima defensa feta el Suprem pel nostre caríssim diputat senyor Arderiu, renovem a n'aquest el testimoni de nostra coral felicitació, seguríssims de que la seva intervenció en la vida pública serà altament profitosa per a la Ciutat i el Districte que tan digna i merescudament representa.

Totes les assegurances que V. necessiti o desitgi combinar les fa

“La Foncière”

importantíssima companyia domiciliada a París

Director a Espanya:
El Baró de Juncà

Agent a Manresa:
E. de K. Guilà

Director del Gen. “IRIS FIDUCIARIO”
re de Negocis
PLASSA MAJOR, 6, PRINCIPAL, TELÉFON, 583